

YBS Hukuk, Adana Avukatlık Bürosu Av. Yakup Buğrahan SEVDİ

<https://www.ybshukuk.com.tr/danistay-10-daire-2026-404-sinir-bolgesinde-komsu-ulkedeki/>

Danıştay 10. Dairesi 2026/404 K. | Sınır bölgesinde komşu ülkedeki çatışmadan yaralanma: sosyal risk ilkesiyle

Danıştay, 10. Dairesi, Esas No: 2022/1105, Karar No: 2026/404, Karar Tarihi: 05.02.2026

Kararın resmi kaynağı

Danıştay 10. Daire Başkanlığı 2022/1105 E. , 2026/404 K.

"İçtihat Metni"

T.C.

DANIŞTAY

ONUNCU DAİRE

Esas No : 2022/1105

Karar No : 2026/404

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : ...

VEKİLİ : Av....

TEMYİZ EDEN (DAVALILAR): 1- ... Bakanlığı / ...

VEKİLİ : Av. ...

2- ... Bakanlığı / ...

VEKİLİ : 1. Hukuk Müşaviri ...

3- ... Valiliği / ...

VEKİLİ : Av. ...

İSTEMLERİN_KONUSU: ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının taraflarca aleyhlerine olan kısımlarının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

DAVANIN_KONUSU: Davacı tarafından, Hatay ili, Yayladağı ilçesine bağlı Köyünde 20/04/2014 tarihinde traktör ile arazisine giderken Suriye tarafından atılan bir füze mühimmatının kendisine isabet etmesi sebebiyle sol bacağının diz kapağının aşağısının tamamen koptuğundan ve engelli hale geldiğinden bahisle olayda davalı idarelerin sorumluluğunun bulunduğu ileri sürülerek uğranıldığı iddia edilen zararlara karşılık 200,00 TL araç değer kaybı ile 800,00 TL geçici ve kalıcı iş göremezlik tazminatı (miktar artırımını üzerine 255.216,35 TL) ve 200.000,00 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istenilmiştir.

YARGILAMA SÜRECİ:

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti:... İdare Mahkemesinin ...tarih ve E:... K:... sayılı kararıyla; olay nedeniyle uğranılan zararların fedakarlığın denkleştirilmesi ilkesi uyarınca kusursuz sorumluluk ilke ve esaslarına göre karşılanması gerektiği, dava dosyasında yer alan bilgi ve belgeler uyarınca talep edilen araç değer kaybının tazmini amacıyla Yayladağı Kaymakamlığının ... gün ve ... sayılı yazısı ile davacıya ödeme yapıldığından davacının araç değer kaybı yönünden herhangi bir zararının bulunmadığı; geçici ve kalıcı iş göremezlik tazminatı yönünden, hükme esas olabilecek nitelikte bulunan bilirkişi raporunda, davacının geçici iş göremezlik zararının 5.241,11 TL, % 55 oranındaki sürekli iş göremezlik zararının 249.975,24 TL olduğunun belirtildiği; manevi tazminat istemi yönünden; dava konusu olayın oluş şekli, manevi zararı doğuran olayın vücut bütünlüğünün ihaline bağlı olarak eylemin sol ayağında meydana getirdiği kalıcı tahribat gibi hususlar birlikte değerlendirildiğinde

25.000,00-TL manevi tazminatın ödenmesi gerektiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar verilmiştir.

Bölge İdare Mahkemesi kararının özeti: ... Bölge İdare Mahkemesi İdari Dava Dairesince; istinaf başvurusuna konu ... İdare Mahkemesi kararının hukuka ve usule uygun olduğu gerekçesiyle tarafların istinaf başvurularının reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ\EDENLERİN\İDDİALARI:

Davacı tarafından, hükmedilen manevi tazminatın yetersiz olduğu, olay nedeniyle bacağına birini kaybettiği ve % 55 kalıcı maluliyetinin olduğu, reddedilen maddi tazminat miktarının 200,00 TL olmasına rağmen ilk derece mahkemesi kararında 800,00 TL olarak yazıldığı ve bu tutar üzerinden hesaplanan vekalet ücretinin hatalı olduğu ileri sürülmektedir.

Davalı Milli Savunma Bakanlığı tarafından, olay nedeniyle idarelerinin sorumluluğunun bulunmadığı, olay askeri yasak bölgede gerçekleştiğinden davacının müterafik kusurunun dikkate alınması gerektiği, manevi tazminata hükmedilemeyeceği, hükmedilen maddi tazminata işletilecek faiz başlangıç tarihinin dava tarihi olması gerektiği, manevi tazminata işletilecek faiz başlangıç tarihinin ise karar tarihi olması gerektiği, idarelerinin harçtan muaf olduğu ileri sürülmektedir.

Davalı İçişleri Bakanlığı ve Hatay Valiliği tarafından, terör olayından kaynaklanan maddi zararların sulh yoluyla karşılanmasında 5233 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı, bahsi geçen Kanun kapsamında faaliyet gösteren Komisyona başvuru sırasında sunulmayan ve sonraki aşamalarda da ibraz edilmeyen sağlık raporunun dikkate alınamayacağı, davacının kişisel kusuru nedeniyle illiyet bağının kesildiği, olay yerinin 1. derece askeri yasak bölge olduğu dikkate alındığında, 2565 sayılı Kanun kapsamında davacının olay yerine girişinin yetkili makamların izninin olmaması halinde yasak olduğu ileri sürülmektedir.

TARAFLARIN_SAVUNMASI: Davalı Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından davacının temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır. Davacı ve davalı Hatay Valiliği tarafından savunma verilmemiştir.

DANIŞTAY TETKİK HAKİMİ: ...

DÜŞÜNCESİ : Temyiz istemlerinin reddi ile Bölge İdare Mahkemesi kararının maddi ve manevi tazminat isteminin esası yönünden gerekçeli, manevi tazminat istemine ilişkin yargılama giderleri yönünden ise düzeltilerek onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onuncu Dairesince, Tetkik Hakiminin açıklamaları dinlendikten ve

dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüřüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

A) Temyize konu Bölge İdare Mahkemesi kararının, İdare Mahkemesi kararının maddi ve manevi tazminat istemlerinin kısmen kabulüne kısmen reddine ilişkin kısımlarına karşı taraflarca yapılan istinaf başvurularının reddine dair kısmının incelenmesi:

Bölge idare mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür.

Temyize konu kararda, dava konusu olay nedeniyle kusursuz sorumluluk ilkelerinden fedakarlığın denkleştirilmesi ilkesi kapsamında davacının zararının tazminine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulü kısmen reddi yolunda verilen karara karşı taraflarca yapılan istinaf başvurularının reddine karar verilmiştir. Davaya konu olayın, ülkemize yönelik bir terör eylemi olmaması nedeniyle 5233 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmesinin mümkün olmadığı, ancak davacının Suriye sınırında bulunan Hatay ili Yayladağı ilçesinde yaşadığı, olayın Suriye'deki iç çatışmalardan kaynaklandığı, sınırda yaşamının getirdiği bir riskin söz konusu olduğu dikkate alındığında, sınır bölgesinde yaşayan ve olayda herhangi bir kusuru bulunmayan davacının komşu ülkedeki iç çatışmalar nedeniyle uğramış olduğu zararın sosyal risk ilkesi uyarınca tazmin edilmesi gerekmekte olup, fedakarlığın denkleştirilmesi ilkesi uyarınca davanın kısmen kabulü kısmen reddi yolunda verilen karara karşı taraflarca yapılan istinaf başvurularının reddine ilişkin temyize konu kararda sonucu itibarıyla hukuki isabetsizlik görülmemiştir.

B) Temyize konu Bölge İdare Mahkemesi kararının, İdare Mahkemesi kararının hükmedilen maddi tazminatın miktar artırımı suretiyle artırılan kısmına miktar artırımı dilekçesinin davalı idareye tebliğ edildiği tarihten itibaren yasal faiz işletilmesine ilişkin kısmı yönünden incelenmesi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Temyiz incelemesi üzerine verilecek kararlar" başlıklı 49. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde, temyiz incelemesi sonunda Danıştayın, kararda yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmayan maddi hatalar ile düzeltilmesi mümkün eksiklik veya yanlışlıklar varsa kararı düzelterek onayacağı hükme bağlanmıştır.

2577 sayılı Kanun'un 13. maddesinde, idari eylemlerden hakları ihlal edilmiş olanların dava açmadan önce, bu eylemleri yazılı bildirim üzerine veya başka suretle öğrendikleri tarihten itibaren bir yıl ve her halde eylem tarihinden itibaren beş yıl içinde idareye başvurarak haklarının yerine getirilmesini istemeleri gerektiği kuralı yer almakta olup, anılan maddede,

idari eylemler nedeniyle uğranılan zararın tazmini için idareye başvuruda bulunulmasının, dava ön şartı olarak öngörülmesi ve zararın idare tarafından en erken bu tarihte sulhen ödenebilecek olması nedeniyle yargı yerince hükmedilecek tazminat miktarına, ön karar için idareye yapılan başvuru tarihi, görevli olmayan adli yargıda dava açılması halinde adli yargıda dava açıldığı tarih itibarıyla yasal faiz uygulanması, Danıştay'ın içtihatlarıyla kabul edilmiştir.

Kanun'un 16. maddesinin dördüncü fıkrasına 30/04/2013 tarihinde yürürlüğe giren 6459 sayılı Kanun'un 4. maddesi ile, "Ancak, tam yargı davalarında dava dilekçesinde belirtilen miktar, süre veya diğer usul kuralları gözetilmeksizin nihai karar verilinceye kadar, harcı ödenmek suretiyle bir defaya mahsus olmak üzere artırılabilir ve miktarın artırılmasına ilişkin dilekçe otuz gün içinde cevap verilmek üzere karşı tarafa tebliğ edilir." cümlesi; aynı Kanun'un Geçici 7. maddesiyle de, "Bu maddeyi ihdas eden Kanunla, bu Kanunun 16. maddesinin dördüncü fıkrasına eklenen hüküm, kanun yolu aşaması dahil, yürürlük tarihinde derdest olan davalarda da uygulanır." cümlesi eklenmiştir.

Aktarılan düzenlemeyle, nihai karar verilinceye kadar harcı ödenmek ve bir defaya mahsus olmak üzere, "süre veya diğer usul kuralları gözetilmeksizin" dava dilekçesinde gösterilen tazminat miktarının artırılmasına imkan verilmektedir. Böylelikle, artırılan miktar açısından da dava dilekçesinin verildiği tarihteki hukuksal koşullar geçerli bulunmaktadır.

Yapılan bu açıklamalar karşısında, miktar artırımına ilişkin dilekçenin yeni bir dava niteliğinde olmayıp mevcut davada talep edilen tazminat miktarının miktar artırım suretiyle artırımına olanak sağlayan yasal bir hakkın kullanımına ilişkin olduğu da göz önünde bulundurulduğunda, artırılan tazminat miktarı yönünden davanın kabul edilmesi halinde, yasal faizin başlangıcının bu miktar yönünden de, idarenin uyuşmazlığın esasında ihtilafa, bir başka anlatımla temerrüde düştüğü tarih olduğu; aksi bir durumun hakkaniyete aykırı olacağı sonucuna varılmaktadır.

Nitekim Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu'nun 16/04/2025 tarih ve 32875 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 24/10/2024 tarih ve E:2021/5, K: 2024/2 sayılı kararıyla da tam yargı davalarında miktar artırımında bulunulması halinde, dava dilekçesinde talep edilen miktara hangi tarihten itibaren faize hükmedilecekse artırılan miktara da aynı tarihten itibaren faize hükmedilmesi gerektiğine karar verilmiştir.

Bu durumda, miktar artırım dilekçesi ile artırılan tazminat miktarı bakımından da davalı idareye başvurunun yapıldığı 17/09/2014 tarihinden itibaren faiz işletilmesi gerektiğinden, temyize konu Bölge İdare Mahkemesi kararının, hüküm fıkrasına "İdare Mahkemesi kararının hüküm fıkrasında yer alan '...255.216,35-TL maddi tazminatın 800,00-TL'lik kısmının idareye

başvuru tarihinden (17/09/2014) itibaren; 254.416,35-TL'lik kısmının ise ıslah dilekçesinin idarenin kaydına girdiği tarihten (16/09/2019) itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ... ödenmesine,..' ibaresinin, '..255.216,35 TL maddi tazminatın davalı idareye başvuru tarihi olan 17/09/2014 tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ... ödenmesine...' şeklinde düzeltilmesine" ibaresinin eklenmesi suretiyle düzeltilmesi gerekmektedir.

C) Temyize konu Bölge İdare Mahkemesi kararının, İdare Mahkemesi Kararının reddedilen manevi tazminat istemi nedeniyle davacı aleyhine hükmedilen vekalet ücreti ve yargılama giderine ilişkin kısmı yönünden incelenmesi:

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Yargılama giderlerinden sorumluluk" başlıklı 326. maddesinin 2. fıkrasının manevi tazminat davaları yönünden Anayasaya aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi istemiyle Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla yapılan başvuru neticesinde Anayasa Mahkemesinin 25/12/2024 tarih ve E:2024/29, K:2024/226 sayılı kararı ile "...26. Kural uyarınca manevi tazminat davasının kısmen reddedilmesi halinde davayı açan kişinin yargılama giderlerinin bir bölümünden sorumlu tutulması bu kişi üzerinde oluşturduğu baskı nedeniyle mahkemeye erişim hakkını sınırlamaktadır (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. AYM, E.2021/107, K.2022/109, 28/9/2022, § 36; Abdullah Karataş, B. No: 2019/4150, 3/2/2022, § 29)....40. Manevi tazminat olarak ödenecek tutarın belirlenmesinde hakimın sınırsız bir takdir yetkisine sahip olmaması ve manevi tazminat davalarında sağlanacak içtihat istikrarı da davacı yönünden söz konusu öngörülemez durumu ortadan kaldırmamaktadır. Nitekim davacı, hakim tarafından hükmedilen tutarın az da olsa üzerinde bir tazminat talep etmiş olması halinde kural uyarınca yargılama giderlerinin bir bölümünden sorumlu tutulacaktır.41. Diğer yandan manevi tazminat tutarının yargılama süresince dosyaya giren bilgi ve belgelerle belirli hale gelmesine de imkan bulunmamaktadır. Nitekim manevi tazminat tutarının belirli olmaması bu tutarın hesaplanma yönteminin bulunmamasından, başka bir ifadeyle hakimın takdir ettiği bir tutar olmasından kaynaklanmaktadır.42. Manevi tazminat davasında davacının hak kaybı yaşamamak adına talep edeceği tazminat miktarını yüksek şekilde belirlemeye ilişkin bir baskı altında kalabileceği kuşkusuzdur. Diğer yandan davacının talebinin bir kısmının kabul edilmemesi durumunda kural gereğince yargılama giderlerinden sorumlu tutulması talebin belirlenmesinde davacı üzerinde baskı oluşturan bir diğer husustur.43. Buna göre manevi tazminat davasında talebini düşük belirlemesi durumunda hak kaybı yaşayabilecek olan ayrıca hakimın takdirine bağlı olarak talebinin bir kısmının kabul edilmemesi durumunda kural uyarınca yargılama giderlerinden sorumlu tutulması mümkün olan kişilerin temel hak ve özgürlüklere ilişkin anayasal güvencelere uygun şekilde mahkemeye erişebildiğinden söz edilemez....46. Bu itibarla miktar belirtmek suretiyle manevi tazminat davasını açacak kişinin hakimın hükmedeceği tazminat tutarını, başka bir ifadeyle davanın sonunda talebinin hangi

oranda haklı bulunacağını öngörebilmesinin mümkün olmadığı ve tazminat miktarının hakimın takdirine göre belirlendiği davalara ilişkin yargılama giderleri bakımından herhangi bir özel düzenlemenin de bulunmadığı gözetildiğinde kuralla mahkemeye erişim hakkına getirilen sınırlamanın “manevi tazminat davaları” yönünden kanunilik şartını sağlamadığı sonucuna ulaşılmıştır. 47. Açıklanan nedenle kural, “manevi tazminat davaları” yönünden Anayasa’nın 13. ve 36. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir." gerekçesiyle 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun 326. maddesinin 2. fıkrasının manevi tazminat davaları yönünden iptaline karar verilmiştir.

Anayasa'nın 152. maddesinin 3. fıkrasında "...Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkeme buna uymak zorundadır." kuralı, ayrıca 153. maddesinin 3. fıkrasında, "Kanun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmi Gazete'de yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, Resmi Gazete'de yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez"; 5. fıkrasında, "İptal kararları geriye yürümez."; 6. fıkrasında ise, "Anayasa Mahkemesi Kararları Resmi Gazete'de hemen yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlar." kuralları yer almaktadır.

Anayasa'nın metnine yer verilen hükümleri uyarınca; itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmuş bir kurala ilişkin kararın hüküm kesinleşinceye kadar gelmesi durumunda mahkemeler bu karara uymak zorundadır ve bu karar yasama, yürütme ve yargı organları, idare makamları, gerçek ve tüzel kişiler için bağlayıcıdır.

Bu hukuksal durumun doğal sonucu olarak, bir kanun ya da kanun hükmünde kararnamenin uygulanması nedeniyle dava açmak durumunda kalan ve Anayasa'nın 153. maddesi uyarınca itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasını isteme hakkına sahip olan kişilerin açmış olduğu davalarda da; uyuşmazlığın çözümünde esas alınacak olan kuralın iptal davası veya itiraz yoluyla daha önce yapılan başvuru sonucunda Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması halinde, iptal hükmünün uyuşmazlık yönünden değerlendirilmesi Anayasa'da yer alan eşitlik ve hukuk devleti ilkelerinin bir gereği olduğundan, bu durum Anayasa'nın 153. maddesinin 5. fıkrasında yer alan iptal kararlarının geriye yürümezliği ilkesine aykırılık teşkil etmez.

Öte yandan, 08/01/2026 tarih ve 33131 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife ile de Anayasa Mahkemesi kararı dikkate alınarak 2025-2026 yılı Avukatlık Asgari ücret Tarifesi'nin "Manevi tazminat davalarında ücret" başlıklı 10. maddesinin 2. fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Temyiz incelemesi üzerine verilecek kararlar" başlıklı 49. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde, temyiz incelemesi sonunda Danıştay'ın, kararda yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmayan maddi hatalar ile düzeltilmesi mümkün eksiklik veya yanlışlıklar varsa kararı düzelterek onayacağı hükme bağlanmıştır.

Uyuşmazlığa konu davada, İdare Mahkemesi kararında manevi tazminat isteminin kısmen kabulüne, kısmen reddine karar verildiği, manevi tazminatın reddedilen kısmı yönünden davacı aleyhine yargılama giderlerine hükmedildiği, Bölge İdare Mahkemesince, tarafların istinaf başvurularının reddine karar verildiği görülmektedir.

Bu durumda, 2577 sayılı Kanun'un 31. maddesi ile yargılama giderleri konusunda atıfta bulunulan 6100 sayılı Kanun'un 326. maddesinin 2. fıkrasının manevi tazminat davaları yönünden Anayasa Mahkemesince iptal edildiği, iptal kararının 14/12/2025 tarihinde yürürlüğe girdiği, yasama organınca kanuni bir düzenleme yapılmadığı ve 2025-2026 yılı Avukatlık Asgari ücret Tarifesi'nin 10. maddesinin 2. fıkrasının yürürlükten kaldırıldığı dikkate alındığında Anayasa'nın 153. maddesinde yer alan, Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcı olduğuna dair hüküm ile Danıştayın yerleşik içtihatlarıyla istikrarlı bir şekilde belirtildiği üzere, Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilmiş olduğu bilindiği halde görülmekte olan davaların Anayasa'ya aykırılığı saptanmış hükümler dikkate alınarak çözümlenmesinin Anayasa'nın üstünlüğü ve hukuk devleti ilkesine aykırı olacağı hususu da göz önünde bulundurulduğunda manevi tazminat ödenmesi istemiyle açılan davalarda, davanın kısmen kabulüne kısmen reddine karar verilmesi halinde reddedilen kısım yönünden davacı aleyhine yargılama giderlerine ve vekalet ücretine hükmedilmemesi gerektiği açıktır.

Bu itibarla; temyizen incelenen Bölge İdare Mahkemesi kararının, hüküm fıkrasına "İdare Mahkemesi kararının hüküm fıkrasında yer alan '- Dava "kısmen kabul, kısmen ret" ile sonuçlandığından tarafların haklılık oranına göre aşağıda dökümü yapılan 1.209,80-TL yargılama giderinin %61'ine takabül eden 737,97-TL'nin davalı idarelerden alınarak davacıya verilmesine, geriye kalan kısmının ise davacı üzerinde bırakılmasına,... -...aynı Tarife'nin 10/(2) maddesi de gözetilerek reddedilen 175.000,00-TL manevi tazminat üzerinden hesaplanan ancak davacı lehine hükmedilecek vekalet ücretini geçemeyeceğinden 3.750,00-TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idarelere verilmesine,' ibarelerinin; '- Dava "kısmen kabul, kısmen ret" ile sonuçlandığından tarafların haklılık oranına göre aşağıda dökümü yapılan 1.209,80 TL yargılama giderinin % 99,93'üne takabül eden 1.208,95 TL'nin davalı idarelerden alınarak davacıya verilmesine, geriye kalan kısmının ise davacı üzerinde bırakılmasına,... -... manevi tazminat isteminin reddedilen kısmı için davacı aleyhine vekalet ücretine hükmedilmesine yer olmadığına...' şeklinde düzeltilmesine" ibaresinin eklenmesi suretiyle düzeltilmesi gerekmektedir.

Öte yandan, davacı tarafından reddedilen maddi tazminat miktarının 200,00 TL olmasına rağmen İdare Mahkemesi kararında 800,00 TL yazılarak bu tutar üzerinden hesaplanan vekalet ücretinin hatalı olduğu iddia edilmiş ise de, Mahkeme kararı içeriği ile birlikte değerlendirildiğinde reddedilen maddi tazminat isteminin 200,00 TL olduğu, 800,00 TL'nin Mahkemece sehven yazıldığı anlaşılmış olup, her iki durumda da maktu vekalet ücretine hükmedileceğinden vekalet ücretinin hatalı hesaplandığı yolundaki iddiaya itibar edilmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin maddi tazminatın miktar artırımı ile artırılan kısmına işletilecek yasal faizin başlangıç tarihi ile reddedilen manevi tazminat istemi nedeniyle aleyhine hükmedilen vekalet ücreti ve yargılama gideri yönünden KABULÜNE, diğer kısımlar yönünden REDDİNE, davalı idarelerin temyiz isteminin REDDİNE,
2. ... Bölge İdare Mahkemesi ...İdari Dava Dairesinin ... tarih ve E:... K:... sayılı temyize konu kararının yukarıda belirtildiği şekilde gerekçeli ve düzeltilerek ONANMASINA,
3. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 50. maddesi uyarınca, bu onama kararının taraflara tebliğini ve bir örneğinin de ... Bölge İdare Mahkemesi İdari Dava Dairesine gönderilmesini teminen dosyanın ... İdare Mahkemesine gönderilmesine, 05/02/2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.